

## USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 11. března 2026 odvolání obžalovaného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] v [REDAKCE], bytem [REDAKCE], pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník,

proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 1. 2026, č.j. 8 T 182/2025-51, a rozhodl

takto:

**Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu zamítá.**

**Odůvodnění:**

1. Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 1. 2026, č.j. 8 T 182/2025-51, byl obžalovaný [REDAKCE] odsouzen pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku k peněžitému trestu v počtu 48 denních sazeb při výši jedné denní sazby v částce 1 000 Kč, celkem ve výměře 48 000 Kč. Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku byly povoleny splátky peněžitého trestu v částce 4 000 Kč/měsíčně pod ztrátou výhody splátky pro případ, že dílčí splátka nebude uhrazena řádně a včas. Vedle toho byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 22 měsíců.
2. Podle skutkových zjištění učiněných soudem prvního stupně se obžalovaný specifikovaného trestného činu dopustil tím, že  
*dne 18. 10. 2025 v době kolem 02.13 hodin na [REDAKCE] před domem č. [REDAKCE], po předchozím požití většího množství alkoholických nápojů, se záměrem nerespektovat § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, řídil vozidlo tovární značky [REDAKCE], registrační značky [REDAKCE], v důsledku ovlivnění alkoholem se plně nevěnoval řízení a při couvání z parkovacího místa narazil pravou přední částí vozidla do levého boku zde podélně zaparkovaného vozidla tovární značky [REDAKCE], registrační značky [REDAKCE], jež majitelem je [REDAKCE], nar. [REDAKCE], následně z místa odjel směrem do ulice [REDAKCE] a dále do ulice [REDAKCE], kde byl na parkovišti před [REDAKCE] v 02.14 hodin zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR, kde se podrobil odbornému měření na přítomnost alkoholu v dechu pomocí přístroje Alcotest Dräger, přičemž mu byla naměřena hladina alkoholu v hodnotách 1,74 promile (měřeno v 02.17 hodin) a 1,85 promile (měřeno v 02.22 hodin), když na vozidle [REDAKCE] nar. [REDAKCE] byla způsobena škoda ve výši 85.000 Kč.*
3. Rozsudek napadl odvoláním obžalovaný, které směřovalo výlučně do výroku o trestu, který označil za nesprávný z důvodu jeho nepřiměřenosti. Obžalovaný zdůraznil, že se ke skutku doznal a projevil upřímnou lítost. Vedle toho je nutné vnímat jeho bezúhonnost, když předchozí odsouzení z roku 2015 je zahlazeno, nadto dle obžalovaného nemá žádný záznam v evidenci přestupků. Tyto skutečnosti dle obžalovaného svědčí o tom, že nyní projednávané jednání je excesem, když jinak žije řádným životem. V případě trestu zákazu činnosti obžalovaný argumentoval, že řidičský průkaz potřebuje pro výkon povolání, podniká jako osoba samostatně

výdělečně činná v oblasti [REDAKCE]. Dále obžalovaný poukázal, že je otcem [REDAKCE] navštěvuje, a bez řídicího oprávnění toto bude značně komplikované. Peněžitý trest ve spojení se zákazem činnosti vnímá v souhrnu jako trest nepřiměřený, kdy s ohledem na délku trestu zákazu činnosti bude nucen podstoupit Terapeutický program pro řidiče, což je spojeno s nákladem ve výši 11 tisíc korun.

4. Ze všech uvedených důvodů obžalovaný proto navrhl, aby Krajský soud v Českých Budějovicích zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a nově rozhodl tak, že uloží mírnější peněžitý trest, dále sníží výměru trestu zákazu činnosti, alternativně obžalovaný navrhl, aby po zrušení napadeného rozsudku byla věc vrácena soudu prvního stupně.
5. Krajský soud v Českých Budějovicích, jako soud příslušný o odvolání rozhodnout, shledal, že odvolání bylo podáno osobou oprávněnou, a to v zákonné lhůtě a že splňuje zákonem předepsané obsahové náležitosti.
6. Krajský soud projednal odvolání ve veřejném zasedání, které bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaného i jeho obhájce [REDAKCE], kteří se včas písemně omluvili z jeho účasti a současně souhlasili s konáním veřejného zasedání v jejich nepřítomnosti.
7. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích označil odvolání obžalovaného za nedůvodné, neboť ukládané tresty nelze považovat za nepřiměřeně přísné. Dle státního zástupce není možné odhlédnout od právní úpravy vymezené v zákoně č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, kdy zákonodárce v případě přestupku spočívajícího v jízdě pod vlivem alkoholu stanoví jednak možnost uložení pokuty až do výše 50 tisíc korun, jednak stanoví obligatorní uložení sankce zákazu činnosti. V projednávané věci byla zjištěna alkoholémie téměř 1.9 promile, proto se nejvíce ukládaný trest ve výměře 48 tisíc korun za nepřiměřeně přísný. Ze stejného důvodu nelze považovat za nepřiměřeně přísný i trest zákazu činnosti. Z uvedených důvodů státní zástupce navrhl, aby odvolání obžalovaného bylo jako nedůvodné dle § 256 tr. řádu zamítnuto.
8. Krajský soud v Českých Budějovicích z podnětu odvolání obžalovaného přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to nejen z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.
9. **Odvolání obžalovaného není důvodné.**
10. Krajský soud úvodem považuje za nutné zdůraznit, že v postupu orgánů činných v trestním řízení, jakož i v postupu soudu prvního stupně, nezjistil žádné podstatné vady odůvodňující rozhodnutí o zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Byť bylo hlavní líčení konáno v nepřítomnosti obžalovaného, stalo se tak při splnění formálních i materiálních předpokladů vymezených v § 202 odst. 2 tr. řádu. Je třeba zdůraznit, že obžalovaný se již ve zkráceném přípravném řízení trestním doznal ke všem rozhodným skutečnostem vytýkaného jednání, na doznání obžalovaného navazují další provedené důkazy v průběhu hlavního líčení.
11. Přestože obžalovaný odvoláním napadl rozsudek ve výroku o trestu, je třeba konstatovat zjištění, že soudem prvního stupně byly provedeny důkazy v rozsahu nezbytném pro zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností dle § 2 odst. 5 tr. řádu. Z provedených důkazů vyvodil soud prvního stupně správné skutkové závěry, tyto právně hodnotil jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. V tomto lze bezesbýtku odkázat na bod 9. odůvodnění napadeného rozsudku.
12. Žádných pochybení nebylo shledáno ani ve výroku o trestu. Soud prvního stupně vložil dostatečně srozumitelně a logicky úvahy, jaké skutečnosti hodnotil při ukládání trestu, striktně

vycházel z ust. §§ 38, 39 tr. zákoníku, neopomněl přihlédnout i k existenci polehčujících a přitěžujících okolností.

13. Obžalovaný se odvoláním domáhá zmírnění obou druhů ukládaných trestních sankcí s odůvodněním, že tyto jsou co do výměry nepřiměřeně přísné. Předpokladem zrušení výroku o trestu jako nepřiměřeného dle § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu je zjištění, že mezi uloženým trestem a trestem, který při správném postupu měl být uložen, musí být výrazný rozdíl. Krajský soud proto zkoumal, zda v projednávané trestní věci byla respektována zásada přiměřenosti trestní sankce definována v § 38 tr. zákoníku, podle kterého je trestní sankce nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele. Současně tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena sankce pro pachatele citelnější. Výše formulovanému požadavku na přiměřenost uložené trestní sankce co do druhu i jeho výměry soud prvního stupně dle přesvědčení krajského soudu plně dostál.
14. Pachatel přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku je ohrožen trestem odnětí svobody na šest měsíců až tři léta, peněžitým trestem nebo zákazem činnosti až na jeden rok, peněžitým trestem nebo zákazem činnosti. V rámci soudcovské individualizace trestu správně soud prvního stupně poukázal na zjištěnou hladinu alkoholu v dechu, která již výrazně překročila hranici jednoho promile, nelze pominout, že zjištěná alkoholémie měla stoupající tendenci. Obžalovaný byl nepochybně výrazně ovlivněn alkoholem, což lze demonstrovat na zjištění, že obžalovaný si nebyl vědom toho, že při řízení způsobil dopravní nehodu a způsobil významnou majetkovou škodu na cizím motorovém vozidle. Nelze přehlédnout ani to, že obžalovaný řídil motorové vozidlo v nočních hodinách v centru krajského města, kde je i v tuto dobu zvýšený pohyb osob. Obžalovaný byl výraznou hrozbou pro ostatní účastníky silničního provozu. Tvrzené polehčující okolnosti nejsou způsobitelné zvrátit ukládané druhy trestů, včetně jejich výměr.
15. V případě tvrzené existence polehčující okolnosti dle § 41 písm. o) tr. zákoníku, má krajský soud za to, že tato dána není. Pouhé prohlášení obžalovaného, že činu lituje, nepostačuje, takové prohlášení lze vnímat jako formální. Obžalovaný žádným jiným způsobem neprojevil kvalitativně vnitřní postoj k spáchanému kriminálnímu jednání, což by se dalo dovodit z projevené omluvy poškozenému, aktivity směřující k jeho odškodnění atd. Vlastní doznání obžalovaného k trestné činnosti nelze výrazně favorizovat, když obžalovaný byl při řízení motorového vozidla pod vlivem návykové látky přímo přistižen.
16. Dále je třeba konstatovat, že podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku soud může uložit trest zákazu činnosti na jeden rok až deset let, dopustil-li se pachatel trestného činu v souvislosti s touto činností. Není pochyb o tom, že obviněný se trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, za který mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla. Výměra trestu stanovená stále při dolní hranici zákonné trestní sazby, nemůže být považována vzhledem k zjištěné alkoholémii za nepřiměřeně přísnou. Ze záznamů v evidenční kartě řidiče vyžádané k osobě obžalovaného bylo zjištěno, že se v minulosti opakovaně dopustil protiprávního jednání při řízení motorového vozidla. Poukaz na to, že zákaz činnosti ho výrazně omezí v podnikatelské činnosti, způsobí mu komplikace při kontaktu s nezletilou dcerou, nemůže obstát. Je vskutku nutné důrazně chránit společnost před osobami, které flagrantně porušily povinnosti kladené na řidiče zákonem, v daném případě povinnosti nebýt ovlivněn návykovou látkou při řízení motorového vozidla.
17. Pakliže státní zástupce poukázal na jistou paralelu mezi možným potrestáním řidiče pod vlivem návykové látky v přestupkovém řízení a v trestním řízení, je třeba uvést, že trestní zákoník zřetelně stanoví samostatná kritéria pro ukládání trestu zákazu činnosti. Lze obecně souhlasit, že trestní sankce ukládaná pro trestný čin spáchaný pod vlivem návykové látky v podobě zákazu

činnosti spočívající v zákazu řízení motorového vozidla by v zásadě neměl být (výrazně) mírnější než postih v přestupkovém řízení pro řízení motorového vozidla pod vlivem návykové látky.

18. Z výše rozvedených důvodů krajský soud neshledal žádného pochybení, pro která by musel být napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušen. Odvolání obžalovaného proto bylo vyhodnoceno jako nedůvodné, a proto bylo dle § 256 tr. řádu zamítnuto.

#### **Poučení:**

**Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.**

**Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr. ř., § 265e odst. 1 tr. ř.).**

**Dovolání mohou podat**

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr. ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr. ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice dne 11. března 2026

Mgr. Michal Kubánek v.r.  
předseda senátu